

ویدئوی وزارت اطلاعات خبر ساز شد

انتشار ویدئوی وزارت اطلاعات از عوامل مزدور شبکه تلویزیونی ضدایرانی اینترنت‌نشنال در سرزمین اشغالی فلسطین، بازتاب قابل توجهی در رسانه‌های پرمخاطب رژیم صهیونیستی داشت. روزنامه معاریو در گزارشی در این رابطه نوشت وزارت اطلاعات ایران تصاویری از ساختمان اینترنت‌نشنال در اسرائیل منتشر کرد و تصاویر خانه‌هایی که گفته می‌شود محل سکونت کارمندان و کارشناسان این شبکه در اسرائیل است را هم به مخاطبان خود نشان داد. به‌اعتراف این رسانه عبری‌زبان، انتشار این تصاویر باعث شد شایاک – سرویس امنیت عمومی اسرائیل – تحقیقات ویژه خود را در رابطه با این مساله آغاز کند.
بویژه میان کسانی که اطلاعات‌شان در این ویدئو منتشر شد، یاک اسحاقی خبرنگار و کارشناس اسرائیلی و کمال بنحاسی، سخنگوی فارسی‌زبان ارتش اسرائیل هم به چشم می‌خوردند.
یدیעות احرارنوت نیز در گزارشی تصریح کرد انتشار تصاویر و اطلاعات یاک‌اسحاقی، خبرنگار اینترنت‌نشنال، منیر جلودافتر، کارشناس ساکن تال آویو، منشه امیر کارشناس فارسی‌زبان و کمال بنحاسی سخنگوی فارسی‌زبان ارتش اسرائیل تهدید مستقیمی برای آنها محسوب می‌شود؛ مبنی بر اینکه: «شما در لیست اهداف ایران قرار دارید».

■ ■ ■
اولیانوف:

آمریکا و اسرائیل آژانس را از مسیر بر جام خارج کردند

نماینده روسیه در سازمان‌های بین‌المللی در وین اعلام کرد شورای احکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی برای نخستین‌بار در ۱۰ سال اخیر، بررسی پرونده هسته‌ای ایران را بدون استناد به قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت‌انجام خواهد داد. به گفته میخائیل اولیانوف: «مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در این نشست تنها یک گزارش درباره اجرای موافقتنامه جامع پادمان ارائه خواهد داد» نماینده روسیه افزود: «این وضعیت، یکی از نتایج اقدامات تهاجمی اسرائیل و ایالات متحده علیه ایران به شمار می‌رود».

■ ■ ■

نامه مشترک ایران، روسیه و چین درباره خاتمه قطعنامه ۲۲۳۱

سفرای ایران، روسیه و چین در سازمان ملل درباره خاتمه قطعنامه ۲۲۳۱ در نامهای به دبیرکل سازمان ملل و رئیس شورای امنیت اقدام ۳ کشور اروپا برای فعال‌سازی اسنپ‌بک را از حیث حقوقی، میوب و فاقد وجهت حقوقی خوانده و اعلام کردند اختتام کامل و به موقع قطعنامه به منزله پایان بررسی موضوع هسته‌ای ایران در شورای امنیت است.

■ ■ ■
بیورنیوز:

معلوم نیست حمله سایبری به اسرائیل کار ایران باشد

سازمان امنیت سایبری رژیم صهیونیستی روز چهارشنبه اعلام کرد موجی از حملات سایبری علیه شرکت‌های اسرائیلی ارائه‌دهنده خدمات فناوری اطلاعات به کسبو کارهای سراسر رژیم شناسایی شده‌است؛ حملاتی که احتمال می‌رود با ایران در ارتباط باشد. بر اساس گزارش این نهاد بررسی‌های اولیه نشان می‌دهد هکرها با استفاده از اطلاعات سرقت‌شده به سامانه‌های هدف نفوذ کرده‌اند. در بیشتر موارد، این حملات به اختلال عملیاتی منجر نشده اما در برخی موارد داده‌های محرمانه افشا شده است. اگرچه ابتدا گروهی هکری از اروپای شرقی مسئولیت این حمله را بر عهده گرفت و برای باج‌گیری مبلغ ۷۲ ساعته تعیین کرده بود اما مقامات صهیونیست بعدا اعلام کردند شواهد نشان می‌دهد عاملان اصلی این عملیات هکرها وابسته به ایران هستند. مقامات امنیتی رژیم می‌گویند این حملات بخشی از کارزار گسترده‌تری است که طی هفته‌های اخیر شرکت‌ها و ارائه‌دهندگان خدمات حیاتی را هدف گرفته است. تاکنون بیش از ۱۰ شرکت خصوصی در اسرائیل مورد حملات مشابه قرار گرفته‌اند که بیشتر از طریق ایجاد آسیب در زنجیره تامین دیجیتال انجام شده است.

■ ■ ■
شورای آتلانتیک:

اسنپ‌بک روابط ایران و روسیه را تقویت می‌کند

مجله شورای آتلانتیک در گزارشی نوشت: تحریم‌های بازگشتی سازمان ملل علیه ایران در سپتامبر ۲۰۲۵ که از سوی کشورهای E۳ (فرانسه، آلمان و بریتانیا) به‌منظور احیای تحریم‌های پیش از ۲۰۱۵ فعال شدند، باعث تشدید روابط ایران و روسیه شده‌است. از دید نویسندگان این گزارش، این تحریم‌ها که ایران آنها را غیرقانونی می‌داند، روند تغییر جهت استراتژیک تهران به سوی شرق را شتاب بخشیده است. نویسندگان در پایان تصریح کرده‌اند تهران و مسکو هر دو با سیاست‌های غرب در مواجهه با ایران مخالف هستند و همکاری‌های اقتصادی و نظامی خود را گسترش می‌دهند: «این تحریم‌ها که به طور قابل توجهی به فشار اقتصادی بر ایران افزوده، همکاری‌های تهران با مسکو در زمینه‌های مختلف از جمله انرژی هسته‌ای و نظامی را تقویت و در نتیجه تلاش‌های غرب برای منزوی کردن ایران را با چالش مواجه کرده‌است».

■ ■ ■
بقایب:

بی‌کیفرمانی باید ادامه‌دار

رژیم صهیونیستی باید با پایان باید

سخنگوی وزارت امور خارجه کشورمان در واکنش به نظر مشورتی اخیر دیوان بین‌المللی دادگستری راجع به فلسطین در حساب رسمی خود در برنمه ایکس نوشت: نظر مشورتی اخیر دیوان بین‌المللی دادگستری راجع به فلسطین (۲۲اکتبر)، یک بار دیگر این حقیقت غیر قابل انکار را فریاد می‌زند که رژیم صهیونیستی بزرگ‌ترین نقض کننده همه هنجارهای حقوقی بشردوستانه بین‌المللی است. اسرائیل بقایای خاطرنشان کرد: دیوان یادآوری می‌کند طبق حقوق بین‌الملل، گرسنگی دادن به عنوان ابزار جنگی ممنوع است. دیوان قبل‌تر نظر صریحی مبنی بر غیرقانونی بودن اشغالگری و ضرورت پایان دادن به اشغال سرزمین‌های فلسطینیان صادر کرده بود. وی تصریح کرد: بی‌کیفرمانی ادامه‌داری که حامیان و توجیه‌کنندگان جنایات اسرائیل به این رژیم اعطا کرده‌اند، باید پایان یابد.

گروه سیاسی: گروه ویژه اقدام مالی (FATF) یک سازمان بین‌المللی است که سال ۱۹۸۹ توسط سران گروه G7 در پاریس برای مبارزه با پولشویی تأسیس شد. این نهاد ابتدا بر مبارزه با پولشویی تمرکز داشت و پس از حوادث ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، مبارزه با تأمین مالی تروریسم را به مأموریت‌های خود افزود و ۹ توصیه ویژه در این حوزه صادر کرد. از سال ۲۰۰۳، دامنه فعالیت‌های FATF به فعالیت‌های غیرمالی مانند کازینوها، مراکز فروش طلا و دفاتر اسناد رسمی هم گسترش یافت. سال ۲۰۱۲، همزمان با اوچ‌گیری پرونده هسته‌ای ایران، مأموریت مقابله با تأمین مالی اشاعه سلاح‌های کشتار جمعی نیز به کارکردهای این سازمان اضافه شد. به طور خلاصه، FATF بین ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۰، ۴۰ توصیه برای پولشویی تهیه کرد و در ۲۰۱۲، توصیه‌ها را به ۴۰ کاهش داد و مأموریت‌های خود را در ۳ حوزه تعریف کرد. این نهاد هم‌اکنون ۴۰ عضو دارد (۳۸ کشور+ ۲ سازمان منطقه‌ای) و ۹ گروه منطقه‌ای در پیشبرد اهداف آن مشارکت می‌کنند. ساختار سازمانی شامل دبیرخانه، گروه ارزیابی و انطباق، توسعه سیاست، ریسک و روندها، بررسی همکاری بین‌المللی (ICRG) و هماهنگی شبکه جهانی است.

■ **ارتباط FATF با تحریم‌ها**

ارتباط FATF با تحریم‌ها عمدتاً از طریق استانداردهای شفافیت مالی و اشتراک‌گذاری اطلاعات است که به عنوان ابزاری برای افزایش انتربخشی تحریم‌های آمریکا عمل می‌کند. در واقع، FATF بخشی از استراتژی آمریکا برای کالیبره کردن تحریم‌هاست، چرا که تحریم‌های مالی آمریکا به ۲ نوع ثانویه قاعده‌محور (هدفمند مانند تحریم افراد خاص) و ریسک‌محور (که ریسک نقض تحریم را به تمام ترانکش‌ها تسری می‌دهد) تقسیم می‌شود. در تحریم‌های ریسک‌محور، مانند سیسادا (CISADA) و قانون موسوم به آزادی ایران و مقابله با گسترش سلاح‌های هسته‌ای، موسسات مالی خارجی مسؤول شناسایی زنجیره ترانکش‌ها هستند تا هیچ نفعی به نهاد تحریم‌شده نرسد. این تحریم‌ها پیشینی عمل و موسسات مالی را ملزم به بررسی دقیق می‌کنند. استانداردهای FATF، مانند توصیه‌های شناسایی

مشتری و انتقال وجه، با تأکید بر شناسایی ذی‌نفع نهایی (UBO) و اشتراک‌گذاری اطلاعات، مسیرهای دور زدن تحریم را لو می‌دهد. برای مثال، اقدام ۲۱ این برنامه در ارتباط با ایران مربوط به اشتراک‌گذاری اطلاعات UBO با نهادهای خارجی است که خطر هم‌فزایی با تحریم‌ها را افزایش می‌دهد. مقامات آمریکایی مانند معاون وزیر خزانه‌داری در امور تروریسم و اطلاعات مالی در دوره اوپاسا تأکید کرده‌اند هر تهدید امنیت ملی جنبه مالی دارد و FATF ابزار شناسایی ترانکش‌های نقض‌کننده تحریم است. استیون منوچین، وزیر خزانه‌داری ترامپ ژوئن ۲۰۱۹ گفت اصلاحات FATF برای شناسایی شرکت‌های پوششی مفید است. مارشال بیلینگزلی، رئیس FATF نیز نوامبر ۲۰۱۷، FATF را ابزاری برای فشار بر ایران توصیف کرد. این سازمان درباره روسیه، مارس ۲۰۲۲ توصیه‌ها را برای جلوگیری از دور زدن تحریم‌ها اصلاح و نفوذ روسیه را محدود کرد که نشان‌دهنده استفاده سیاسی از این سازمان است.

■ **معاهده پارمو و ارتباط آن با FATF و تحریم‌ها**

معاهده پارمو یا کنوانسیون سازمان ملل علیه جرایم سازمان‌یافته فراملی، سال ۲۰۰۰ در مجمع عمومی سازمان ملل تصویب شد و از ۲۰۰۳ لازم‌الاجرا گردید. هم‌اکنون ۱۸۰ کشور عضو پارمو هستند. این معاهده، جرایم سازمان‌یافته را گروهی حداقل ۳ نفره تعریف می‌کند که جرات شدید به غیرنظامیان تعریف می‌کند که هدف آن ارباب جمعیت یا فشار به دولت/سازمان بین‌المللی باشد. استثنائات ایدئولوژیک، سیاسی یا نژادی ممنوع است. FATF در توصیه ۲۶ خود، کشورها را به اجرای کامل CFT ملزم می‌کند.

از آنجا که تعریف تروریسم با حمایت ایران از گروه‌های مقاومت (مانند حماس و حزب‌الله) تعارض دارد، زیرا این گروه‌ها از سوسی غرب تروریستی تلقی می‌شوند، پذیرش CFT ایران را ملزم به مبارزه با تأمین مالی این گروه‌ها می‌کند که خلاف اصل ۱۵۴ قانون اساسی است. باید توجه کرد حق شرط در این زمینه براساس ماده ۶ مردود است. در واقع، این معاهدات ابزارهای مکمل FATF برای ایجاد شفافیت مالی و همکاری بین‌المللی هستند که در شرایط

چرا به‌رغم تصویب لوایح CFT ایران همچنان در لیست سیاه است؟

کلاف FATF

و فلزات گرانبها استفاده می‌کنند که همگی ذیل جرایم سازمان‌یافته فراملی قرار می‌گیرند. پارمو همکاری قضایی (معاضدت در تحقیقات و مصادره اموال) و غیرقضایی (تبادل اطلاعات) را الزام می‌کند که می‌تواند مسیرهای دور زدن تحریم را لو دهد و شفافیت مالی ایجاد کند که برای کشور تحریم‌شده آسیب‌زاست. دور زدن تحریم از نظر پارمو جرم است، زیرا فرآیند آن (پنهان‌کاری/شرکت‌های پوششی) با تعریف جرم سازمان‌یافته تطبیق دارد. در ادبیات آمریکایی، دور زدن تحریم، برای پولشویی یا قاچاق است، مانند اظهارات دیوید کوهن در ۲۰۱۳ که ایران را متهم به پولشویی برای دور زدن تحریم‌ها کرد. در نتیجه می‌توان گفت به دلیل تفاوت در معنای پولشویی، حمایت از جریان مقاومت (مانند حزب‌الله) محدود می‌شود. از سوی دیگر، حق شرط برای محدود کردن همکاری ناممکن است، زیرا مخالف فعل معاهده است.

■ **معاهده مقابله با تأمین مالی تروریسم و ارتباط آن با FATF**

معاهده CFT سال ۱۹۹۹ توسط سازمان ملل تصویب شد و سال ۲۰۰۲ لازم‌الاجرا گردید. این معاهده تأمین مالی اقدامات تروریستی را جرم‌نگاری می‌کند و بر ارتقای همکاری قضایی برای جلوگیری، تحقیق و مجازات تأکید دارد. این معاهده، تروریسم را هر اقدامی برای کشتن یا جراحت شدید به غیرنظامیان تعریف می‌کند که هدف آن ارباب جمعیت یا فشار به دولت/سازمان بین‌المللی باشد. استثنائات ایدئولوژیک، سیاسی یا نژادی ممنوع است. FATF در توصیه ۲۶ خود، کشورها را به اجرای کامل CFT ملزم می‌کند.

از آنجا که تعریف تروریسم با حمایت ایران از گروه‌های مقاومت (مانند حماس و حزب‌الله) تعارض دارد، زیرا این گروه‌ها از سوسی غرب تروریستی تلقی می‌شوند، پذیرش CFT ایران را ملزم به مبارزه با تأمین مالی این گروه‌ها می‌کند که خلاف اصل ۱۵۴ قانون اساسی است. باید توجه کرد حق شرط در این زمینه براساس ماده ۶ مردود است. در واقع، این معاهدات ابزارهای مکمل FATF برای ایجاد شفافیت مالی و همکاری بین‌المللی هستند که در شرایط

درباره یخش سریال «یوسف پیامبر» برای اسرای اسرائیلی توسط حماس

نفوذ هنر تا قلب تل آویو

به عنوان بخشی از نفوذ نرم عمل کرده و تهران را قادر کرده بدون درگیری نظامی، نفوذ خود را در منطقه گسترش دهد.

از دید این رسانه انگلیسی، رسانه‌های دولتی ایران، مانند شبکه‌های ماهواره‌ای و اینترنتی، سریال‌هایی تولید می‌کنند که نه تنها سرگرم‌کننده هستند، بلکه پیام‌های ایدئولوژیک و فرهنگی را منتقل می‌کنند. در واقع در بیان رسانه‌های غرب، این رویکرد که از دهه ۲۰۰۰ میلادی شدت گرفته، به ایران کمک کرده در کشورهای همسایه مانند عراق، سوریه، ترکیه، جمهوری آذربایجان، افغانستان و پاکستان، پایگاه فرهنگی بسازد. براساس همین دیدگاه بود که شبکه‌های ماهواره‌ای ایران در کشورهای مختلف تحریم شدند.

با این حال، شبکه‌هایی مانند آی‌سی‌لم و تلویزیون سحر، فیلم‌ها و سریال‌های ایرانی را به زبان‌های عربی، ترکی و آذری دوبله و پخش می‌کنند که منجر به افزایش علاقه به زبان فارسی و فرهنگ ایرانی شده است. بر اساس مطالعات، پخش چنین محتوایی علاقه گردشگران ترک و آذربایجانی به بازدید از ایران را افزایش داده و به اقتصاد کشور کمک کرده است.

بنابراین، همچنان که حساسیت‌های بجا و اصولی درباره محتواهایی که تاریخ و اندیشه ایران را دستکاری می‌کنند وجود دارد، باید این سوی ماجرا را نیز دید. نکته نهایی آن است که در ساخت چنین اثری باید کشورها و جغرافیاهای مشترک از نظر دینی و فکری را در اولویت قرار داد.

بدون تردید ایجاد و توسعه بازار تولیدات فرهنگی در کشورهای همسایه به مراتب اولویت‌دار و ارزشمندتر از اقدام برای گفت‌وگو و تعامل با کشورهای است که ایرانیان با آنها تعامل فرهنگی کمتری دارند. همچنین نباید از نظر دور داشت دیپلماسی فرهنگی به شرط تداوم می‌تواند قدرت‌ساز باشد. «یوسف پیامبر» نخستین محصول این بازار نبوده و نباید آخرین نیز باشد.

تنها یک ویدئوی یک دقیقه‌ای کفلی بود پخته‌ها درباره اهمیت دیپلماسی فرهنگی را دوباره داغ کند. یک اسیر اسرائیلی بعد از آزادی در قالب تبادل اسرا خطاب به

دیگران می‌گوید حماس در دوران اسارت برای آنها سریال «یوسف صدیق» پخش می‌کرده است. «یوسف صدیق» همان سریال «یوسف پیامبر» است که این روزها هم از شبکه آی‌فیلم پخش می‌شود. این سریال در بیش از ۴۰ کشور پخش شده و میلیون‌ها بیننده در خاورمیانه جذب کرده است.

جذابیت «یوسف پیامبر» تا اندازه‌ای است که اقدامات

کشورهایی مانند نیجر به برای مقابله از طریق سانسور یا مسدودسازی به جای نرسید. در دنیای امروز، جایی که مرزهای جغرافیایی کمتر از همیشه مانع تبادل فرهنگی هستند، پخش سریال‌ها و فیلم‌های یک کشور در کشورهای دیگر به عنوان ابزاری قدرتمند برای دیپلماسی ظاهر شده است. سریال‌هایی مانند «یوسف پیامبر» بویژه وقتی از مرزهای یک کشور فراتر می‌روند و به عنوان تولیداتی فرهنگی بسر ذهن و جهان شهروندانی در جهان مخاطب اثر می‌گذارند، در زمره دیپلماسی فرهنگی قرار می‌گیرند. به گفته مارک سیمون، تهیه‌کننده و کارگردان آثار نمایشی، دیپلماسی فرهنگی زیرشاخه‌ای از دیپلماسی عمومی است که بر روابط فرهنگی بین‌المللی تمرکز دارد، در حالی که دیپلماسی عمومی شامل ابزارهای گسترده‌تری از جمله فعالیت‌های رسانه‌ای می‌شود. بنابراین، پخش سریال‌ها و فیلم‌ها – که اغلب با هدف معرفی فرهنگ، تاریخ و ارزش‌های یک ملت انجام می‌شود– بیشتر به دیپلماسی فرهنگی تعلق دارد، هرچند بخشی از استراتژی کلی دیپلماسی عمومی است. گاردین سال ۲۰۱۳، در گزارشی تصریح کرد «ابزارهای فرهنگی

دلیل حملات سلطنت‌طلبان به محسن چاوشی چیست؟

چاوش همبستگی

است که در آن افراد به دلیل ترس از انزوا و فشار اجتماعی، از بیان نظرات خود خودداری می‌کنند و این جریان از آن برای سرکوب صداهای مخالف بهره می‌برد. این تاکتیک‌ها بخشی از پروپاگاندای گسترده‌ای است که هدفش تخریب چهره‌های محبوب مردمی و ایجاد تفرقه در جامعه است، در حالی که خود این جریان وابسته به بیگانگان بویژه اسرائیل است.

در مقابل این نفرت‌پراکنی، محسن چاوشی با دغدغه واقعی برای مردم وطنش، از محبوبیت خود برای خدمت به جامعه استفاده می‌کند. او مسیر خود را بدون حاشیه و بدون جست‌وجوی دیده شدن طی می‌کند، مصاحبه‌ای نمی‌دهد و اخبار فعالیت‌هایش تنها از طریق ارگان‌های رسمی منتشر می‌شود. چاوشی بیش از ۵ سال است

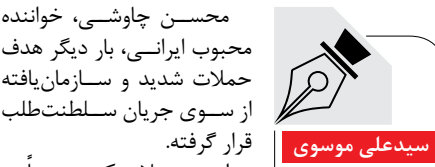
صفحه مجازی خود را به تریبونی برای کمک به نیازمندان تبدیل کرده و با جمع‌آوری کمک‌های مردمی، طعم آزادی را به هزاران زندانی جرایم غیرعمد چشاند.

طبق اعلام علی شمس، رئیس ستاد دبه، چاوشی تنها در سال ۱۴۰۳ زمینه آزادی ۶۰۰ زندانی را فراهم کرد و در مجموع بیش از ۲هزار زندانی را به آغوش خانواده بازگردانده است.

علاوه بر این، او ۷۸ نفر را از اعدام نجات داده و با راه‌اندازی «جمعیت حیدر»، به حمایت از ایتام و نیازمندان پرداخته، از جمله توزیع ارزاق در مناطق محروم و کمک به بیماران.

این فعالیت‌ها که به خواست خود چاوشی، بدون سروصدا انجام می‌شود، نشان‌دهنده تعهد واقعی وی به مردم است، نه سیاست‌بازی یا پروپاگاندا.

این حملات نه‌تنه نا عادلانه بلکه نشانه‌ای از ضعف جریان سلطنت‌طلب است که در برابر چهره‌ای مردمی مانند چاوشی که بدون نیاز به رسانه‌های خارجی خدمت می‌کند، به فحاشی روی می‌آورد. چاوشی با آرامش مسیر خود را ادامه می‌دهد، در حالی که این نفرت‌پراکنی‌ها تنها محبوبیت او را میان مردم افزایش می‌دهد.

این حملات که عمدتاً در شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های وابسته به این جریان مانند شبکه منو تو رخ داده، این‌بار تنها به دلیل انتشار تصویری جدید از چاوشی آغاز شد، البته این حملات ریشه در مخالفت با مواضع وطن‌پرستانه او دارد. برای نمونه، پس از انتشار آهنگ «علاج» که در آن چاوشی از تمامیت ارضی ایران و نیروهای دفاعی کشور حمایت کرد، مجریان شبکه منو تو به طور مستقیم به او توهین کرده و او را «مزدور رژیم» خواندند.

همچنین، چهره‌هایی مانند حمید فرخ‌نژاد با عصیانیت به این آهنگ واکنش نشان داده و آن را «شرم‌آور» توصیف کردند.

حتی تهدیدهایی از سوی گروه‌های وابسته به رضا پهلوی، مانند علی کریمی و شاهین نجفی، علیه چاوشی مطرح شده که او را به «انتقام» تهدید کرده‌اند.

این حملات بخشی از یک تاکتیک مشخص و روشن در جریان سلطنت‌طلب است: نفرت‌پراکنی سیستماتیک از طریق کامنت‌ها، پست‌های پر از فحاشی و عملیات رسانه‌ای هماهنگ. این رفتارها که روزبه‌روز شدت گرفته، نه تنها به چاوشی بلکه به دیگر چهره‌های مردمی مانند مه‌ران غفوریان نیز گسترش یافته.

سلطنت‌طلبان، در شبکه‌های اجتماعی مانند X از استراتژی‌های سازمان‌یافته برای نفرت‌پراکنی و کنترل گفت‌مان استفاده می‌کنند. این استراتژی‌ها بر پایه «لشکر ترول‌های فحاش» بنا شده که شامل اکانت‌های فیک و هماهنگ برای حمله به مخالفان، ایجاد جو ترس و در نهایت، محدود کردن مخاطبان از طریق پدیده «مارپیچ سکوت» است. مارپیچ سکوت، مفهومی جامعه‌شناختی